



פרשת יתרו

על הקשר שבין הפרשה להפטרה בישעיהו (וי א'-י"ג, ז' א'-ו', ט' ה'-ו'): "בְּשַׁנַּת מוֹת הַמֶּלֶךְ עֲזִיָּהוּ וְאַרְאָה אֶת ה' יֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא וְשׁוּלְיוֹ מַלְאִים אֶת-הַהִיכָל".

בהפטרה ובפרשה נושא ה'קדושה' מופיע במקום מכריע. בתורה, בהזמנה לקבלת התורה, מכונה העם שזוכה ונבחר לקבלתה "גוי קדוש" ובהפטרה מופיעה מילה רבת משמעות זו במקום מכריע בחזונו של ישעיהו: "וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ.. מְלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ" (ג').

בשני המקרים מדובר אמנם בהתגלות השכינה, אולם, ההבדל העקרוני ביניהם הוא שהקדושה בהפטרה מכוונת לקב"ה ואילו בפרשה היא מכוונת לאדם: "וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי מִמְלַכֶּת כְּהִנִּים וְגוֹי קְדוֹשׁ.. " (י"ט ו').

(רעיון מתוך הספר "חזון המקרא" - הרב יששכר יעקובסון)

לימוד נשים: 11:20-12:00

פרשת שבוע: הלה פורגס

שבת פרשת יתרו		ימי החול	
הדלקת נרות	17:07	זמן תפילין/טלית	05:27-05:33
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שיעור הלכה אקטואלית		שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
		שחרית ג' (בביה"ס)	08:20
שחרית א'	06:45	סוף זמן ק"ש	09:07-09:10
שחרית ב'	08:30	מנחה א' (בחד"א)	13:15
מנחה 12:30, 13:30	17:07	מנחה וערבית	17:15
מנחה (בני-עקיבא)	14:30	שקיעה	17:32-17:28
צאת השבת	18:03	ערבית	20:10

אחות תורנית: הילרי יום טוב

שבת
שלום

מהפכת לימוד התורה של יתרו

בראשיתה של פרשה נפגש יתרו עם משה חתנו לאחר יציאת בני ישראל ממצרים. לאחר הפגישה הראשונית וההתרשמות מחוויות היציאה, מתבונן יתרו בשיגרת החיים של משה והעם (שמות פרק יח, יג-יד, יח):

וַיְהִי מִמָּחָרָת וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה לְשֹׁפֵט אֶת הָעָם וַיַּעֲמֵד הָעָם עַל מֹשֶׁה מִן הַבֹּקֶר עַד הָעָרֶב: וַיֵּרָא חֲתָן מֹשֶׁה אֶת כָּל אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה לָּעָם וַיֹּאמֶר מָה הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה לָּעָם מִדּוּעַ אַתָּה יוֹשֵׁב לְבִדְדָךְ וְכָל הָעָם נֹצֵב עֲלֶיךָ מִן בֹּקֶר עַד עָרֶב... **נָבַל תָּבֵל גַּם אַתָּה גַּם הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר עִמָּךְ כִּי כְבֹד מִמֶּךָ הַדָּבָר לֹא תוּכַל עֲשֹׂהוּ לְבִדְדָךְ:**

יתרו מדגיש שהמציאות הנוכחית, בה נמצא הידע כולו אצל משה, הוא מצב שכולם מפסידים ממנו. גם משה שעובד מבוקר עד ערב, וגם העם שממתין שעות ארוכות בתור, פתח האוהל. הפתרון של יתרו בדבר הקמת מערכת משפט גדולה הכוללת שרי עשרות, חמישים, מאות ואלפים ידועה ומוכרת. אלא שעיון בפסוקי הפרשה מראה שישנו פרט נוסף בדברי יתרו עוד לפני הצעת "ואתה תתן מִכָּל הָעָם אֲנָשִׁי חֵיל יִרְאִי אֱ-לֹהִים אֲנָשִׁי אֲמַת שְׁנָאִי בְּצַע" (שמות פרק יח, כא). כך אומר יתרו למשה (שמות פרק יח, יט-כ):

עֲתָה שָׁמַע בְּקוֹלִי אִיעֲצֶךָ וַיְהִי אֱ-לֹהִים עִמָּךְ הִנֵּה אַתָּה לָּעָם מוֹלֵה הָאֱ-לֹהִים וְהִבֵּאתָ אֶת הַדְּבָרִים אֵל הָאֱ-לֹהִים: **וְהִזְהַרְתָּ אֶתְּהֶם אֶת הַחֻקִּים וְאֶת הַתּוֹרֹת וְהוֹדַעְתָּ לָהֶם אֶת הַדֶּרֶךְ יֵלְכוּ בָּהּ וְאֶת הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ:**

כשיתרו מזהה שדבר ה' נמצא אצל משה בלבד הוא מבין שאי אפשר להמשיך כך. במקום לעסוק ב'כיבוי שריפות' ופתרון סכסוכים בין שכנים וחברים, מציע יתרו שמשה ילמד את העם את התורה. התורה לא תהיה עוד נחלת משה בלבד, אלא מורשה היא לכל קהילת יעקב. כאשר התורה על חוקיה ומשפטיה נגישה לכל יהודי ויהודיה והם יכולים לפתוח ספר, ללמוד ולהבין את דבר ה', יש בכך מעלה גדולה. מלבד הרווח בירידת העומס ממשה וקיצור התורים לעם, יש בכך פוטנציאל עצום של חיבור חזק ומקיף של העם כולו לתורת ה', ואחריות עצומה על כל יחיד ויחיד לנסות ולהבין את ההדרכות המעשיות והרוחניות של התורה.

ואם ישאל השואל – האם משה רבינו לא חשב על הרעיון של יתרו? האם צריך היה את יתרו כדי להציע את ההצעה הפשוטה הזו? לא מן הנמנע שעלו במחשבתו של משה רעיונות דומים, אלא שחשב וחשב שמצב שכזה עלול להיות בעייתי מאוד. כל אחד ואחת יכולים לפרש את התורה כהבנתם וכך ייווצר פער עצום בין רצונו של נותן התורה למימושה בעולם המעשה. משה חושב שלאחר שהייה במחיצת השכינה ארבעים יום ולילה, פרשנותו לחוקי התורה תהיה האוטנטית והקולעת ביותר. אולם למרות חששותיו של משה מקבל הקב"ה את דברי יתרו.

אכן אחריות ומחוייבות גדולה יש בה בהצעת יתרו. אחריות ומחוייבות להקשיב היטב לדבר ה' שמתגלה בפסוקים; אחריות ומחוייבות לפתח עולם דתי-רוחני דינמי ותוסס ולא להישאר ברמת לימוד התורה של ימי הגן, בית הספר והתיכון; צניעות וענוה בעמידה מול הפרשנות שקיבלתנו במסורת מדור לדור, ולבסוף אחריות ומחוייבות להעביר את אותה המסורת לילדינו ולילדיהם. סמכות רוחנית ודתית נמצאת תמיד בסביבה, אבל האחריות על העולם הרוחני של כל פרט נתונה אך ורק בידי.

סיכום תרגילי חנ"כ (ח' נמצא בבית)

ביום שלישי השבוע, תרגלנו את תוכנת "מי נמצא בבית" (מנ"ב), המסייעת לנו לדעת במהירות, מי מתושבי סעד נמצא / לא נמצא בסעד בזמן נתון.

אנו מבקשים להודות לציבור על השתתפותו הפעילה בתרגיל, סך הכל קיבלנו 145 תשובות על 505 אנשים, בתוך פחות משעתיים.

מבחינתנו, מערכת המנ"ב מצדיקה את המשך השימוש בה בשעות חירום. עם זאת, ישנם כמה ליקויים שנצטרך לתקן (וגם לשם כך, טוב שתרגלנו) ותודה לכל מי שהאיר והעיר את תשומת ליבנו.

בשבועות הקרובים נערוך הדרכה קצרה, לשימוש במערכת. נעדכן את הציבור על מועד הדרכה זו.

כמו כן, המערכת לא נותנת מענה למי שאין בידו טלפון חכם-ולאנשים אלו נמשיך להתקשר באופן יזום, בשעת חירום.

נשמח לשמוע עוד הארות לשיפור.

צוות אוכלוסייה בצח"י:

קשת משילקר-052-8694550

ענבר לנדאו-052-3264478

גדי סמואל-052-5340566

"הגיד לך אדם מה טוב ומה ה' דורש ממך

כי אם עשות משפט ואהבת חסד והצנע לכת עם אלוקיך"

(מיכה ו', ח')

שלושים לאבינו - ראש משפחתנו חנן פינקלשטיין ז"ל

יום שני כ"ב בשבט 17.2

16:30 נפגשים בבית-העלמין

מנחה

17:30 התכנסות במועדון

שיעור של הרב ארי

לימוד משניות

ודברים לזכרו של אבינו

מוזמנים

רותי וכל המשפחה

נאמא ס'אט

דברים שנאמרו ע"י דליה דן בערב פרידתה מביה"ס דע"ת

חבר'י, עמית'י, מורות ומורים – אנשי שלומי!

אחדים מכם עדיין לא נולדו כאשר באנו לכאן, יצחק ואני, לפני כ- 51 שנה. במבט לאחור – הזמן חלף ביעף.. זמן- כידוע – הוא מושג יחסי, במובן מסוים, וכשהחוויות טובות, נעימות, מספקות ומעשירות – הזמן עובר את מד- המהירות המותרת.

הדבר המשמעותי ביותר שברצוני לציין כאן, הוא – בית – הספר הזה היה עבורי כמו בית. מהו בית? מקום שאתה מרגיש בו בנוח, מרגיש רצוי, מעורר רצון לשהות בו ושמח לחזור אליו. אתה הקובע את מקומך בו.

עברנו בחיינו, יצחק ואני, תקופות קשות, התמודדויות ומועקות, אך ברגע שנכנסתי בשערי בית-הספר-כאילו נטלתי סם מרגיע. עברתי למציאות אחרת, כשכל היֵתֵר נותר מאחור. ושוב אזרתי כוחות להמשיך ולקום לבקר חדש. מדי בֵּקֶר, נהגו בבית-הספר בו למדתי (הריאלי בחיפה) לפתוח את יום הלימודים בפסוק: "לב טהור בִּרְא לִי אֱלֹהִים ורוח נכון חֲדָשׁ בִּקְרָבִי" (תהילים), והמשכתי עד היום לדבוק במנהג זה.

היו שנים בהן לימדתי 3 נושאים: מוסיקה-אנגלית-לשון, כיתות ד'-ט', בכל שיעור עברתי לכיתה אחרת ולנושא אחר, וכך שקעתי והשקעתי בעבודה במשך השבוע כולו.

עם השנים פחת העומס, אבל תמיד ידעתי שבית – הספר, על כל צוותו ואוכלוסיתו- נתנו לי כוחות ללימד, וגם ללמוד. לא תוכלו לשער עד כמה הייתי-ועדיין אני-אסירת תודה-לכם, לכולכם. למן העבר היותר רחוק ועד לעבר הנושק להווה – איזו אוירה נעימה שוררת בכל המתחם הנקרא ביי"ס דע"ת. ברגע שכף רגלי עוברת את הסף, המזכירה חגית, מעבר לזוגית, קוראת לי "בקר טוב, נשמה", נגה, מקצה חדר-המורים, מברכת בקר טוב, דליה, מה שלומך? נטלי, המסורה והדואגת שאמצא את החדר מוכן לבואי, רונית הלשונאית- חיבוק חם בפגישתנו במסדרון, חני הנאמנה והצמודה אלי באחוזה וחברות מזה שנים, ברט רונית-הפעלתנית-החייכנית-בפנים מסבירות לקראתי, אשכול- הכל יכול – לעולם לא יחסיר מברכתו גם "ד"ש לבעלך", וכמובן – המנהל יחזקאל יחזקו - קאָל, הזכור לי כתלמיד קצת ביישן בכתה ד' (!) הדואג לרפד את שהותי בביה"ס, על אף שעליו להסדיר עוד כמה עניינים דחופים יותר מאשר לדאוג לגמלאית חד-שבועית (בזמן האחרון). ודאי שלא הזכרתי את כולם, אך לידיעתכם- כולכם תרמתם לאווירה הנינוחה, המשפחתית, החברית והחברתית בכל המתחם הזה.

ברשותכם, אוסיף הערה: ממרום גילי ונתק שנותיי – הגעתי להכרה ולתובנה, שהמורה הוא קודם כל מחנך! הלימוד והקשב יבואו מאליהם, כשהסביבה מחנכת, תרבותית, מתחשבת ועקבית, וכמובן – בעברית תקנית!

יישר כחכם!

לעפרי שהם

מלף טוב לבך האצווה

לשרון ואודי, לחנה ויצחק ולכל המשפחה

איחולי'ס לאחות ולנחת!



"לו ילדותי השנייה..."

"פרוייקט שמונים ו-4"

לפני כ-3 חודשים פרסמתי מודעה בעלון שקוראת לבני שמונים ומעלה לצאת איתי ועם הילדים בגן רקפת למסע מרגש ומעניין ביחד, מסע בו ניצור קשרים וחברויות.

לשמחתי הרבה, נרשמו לפרוייקט הזה למעלה מ-14 מבוגרים, ולכן החלטנו לעשות זאת בכמה קבוצות, כאשר לכל קבוצה יהיו 7 מפגשים משותפים עם ילדי הגן.

במפגשים הללו למדנו להכיר אחד את השני, אפינו ביחד, סיפרנו סיפורים, שרנו שירים, עשינו ספורט, הכנו יצירות משותפות, טיילנו ברחבי הקיבוץ ובעיקר נהננו מאוד להיות ביחד.

ההנאה הגדולה ביותר שלי היא כאשר אנחנו מטיילים בקיבוץ והילדים רצים לעבר המבוגרות בשמחה, פוגשים אותן בכלבו וכך שמחים.

השבוע, ביום שלישי סיימנו את המפגשים עם הקבוצה הראשונה (אל דאגה, הן הבטיחו לבוא לגן לעיתים קרובות ואנחנו לא נוותר להן..). ואני רוצה להודות ל: **שרה רבלין, ריבה זוהר, לאה כץ, יהודית מוסינזון, שרה ג'קסון ורבקה ידידיה.**

תודה שהגעתן לגן כל פעם בחיך והמון אהבה, היה לנו כיף. היה לי העונג להכיר אתכן ולהיות איתכן ואין ספק שזכיתי בחברות חדשות.

תודה רבה גם לרותי לזר מנהלת ברו"ש על התמיכה והעזרה בכל הפרטים בדרך.

תודה לאסנת מנהלת הגיל הרך ותודה ענקית לסייעות שאיתי: נורית ואיילה.

תודה רבה גם ל: פלורה, כרמלה ומיכל ביליה שהסכימו לעזור בשמחה.

ואחרונים חביבים: תודה רבה לילדי גן רקפת על הכנסת האורחים המאירה והמסבירה פנים, אין ספק שנתתם תחושה טובה ונעימה, אתם מקסימים!

מתרגשת מהמשך הפרוייקט ומאחלת לכולנו בהצלחה.

יצא ניר - אגדת אן רקפת



היתה לי דודה, איילן דודה

השבוע נפטרה הדודה שלי – מרים למדן – קצת לפני יום הולדתה ה – 97.

מרים היתה אחת מארבעת האחים לבית פולק: אדו (פולק), מרים (למדן), אהרון (פורת) ויוכבד (ברזלי). כולם ז"ל. כולם ילידי גרמניה שהתחילו את דרכם בארץ, בקבוצת עלומים. (השם המקורי של קב' סעד). גם הוריהם – אבא ואמא פולק – הגיעו לקבוצת עלומים והיו "ההורים" הראשונים בקיבוץ.

מרים ובעלה יענקל, פרשו מהקבוצה עוד בהרצליה. שנים לאחר מכן אהרון ומשפחתו עברו למשואות יצחק. מרים היתה בקשר הדוק עם סעד. גם לאחר שאמה – אמא פולק – נפטרה, היא הייתה מבקרת בסעד מספר פעמים בשנה. ובעיקר, בימים הנוראים. היא אהבה את התפילות בסעד, וכל שנה הייתה מגיעה לראש השנה וליום כיפור.

דודה מרים היתה אישה מיוחדת. היה לה זיכרון מופלא, וידעה לספר סיפורים מהעבר. (חלק מהם היא כנראה המציאה, אבל זה לא הפריע.. אבא שלי היה אומר שהוא לא זוכר, אבל אם מרים אומרת, כנראה זה נכון.) היתה חדה ובעלת יכולת דיבור והבעה. היתה חברותית ביותר וידעה ליצור קשר מידי עם מבוגרים וילדים כאחד.

כמו כל משפחתה, גם היא היתה מוסיקלית ביותר. ארבעת האחים שרו והופיעו בהרבה הזדמנויות והם להקת האחים והאחיות המקורית.. אהבה להתנסות בדברים חדשים. בגיל מבוגר התחילה ללמוד קלרינט ואח"כ ספרדית ואח"כ פיסול ולבסוף, בגיל 90 התחילה ללמוד ציור.

היתה לה עין טובה, וראתה הכל דרך משקפיים וורודים, אך מציאותיים. היתה לה שמחת חיים וחוש הומור. דוגמה לקשר הישיר שהיה לה עם כל אחד וגם עם הקב"ה אפשר למצוא במכתב שכתבה לו, מלא שמחת חיים וחוש הומור: להלן המכתב (עם קיצורים מתבקשים):

לכב' הקדוש ברוך הוא, אדוני היקר!

היום אני חוגגת!! וחשבתי לנכון לשתף אותך בחגיגתי. (בסוף גם אגלה לך, מה אני חוגגת היום, כי בעצם לא אומרים "הלל" היום – ובכל זאת -)

אבל לפני הכל, ברצוני להודות לך על כל העזרה שנתת לי, במשך ימים, שבועות ושנים בלי סוף! אינני יכולה לזכור את הכל, אבל לך הרי יש זכרון הרבה יותר טוב ממני, אז אין לי צורך לפרט. אבל רק בזמן האחרון, כשהייתי בבית החולים, השגחת עלי ועל הרופא, פן תרעד ידו בזמן שהוביל את האלקטרודה לתוך לבי.

לא פלא, איפה, שרוב הזמן צחקתי וגם הצחקתי אחרים, כי מלאך אחד או שניים היו תמיד על ידי. ובהזדמנות זאת, ברצוני לבקש "סליחה" על כל מיני דברים שעשיתי או שלא עשיתי כראוי, כמו למשל ששכחתי לברך אחרי האוכל.. או אפילו שאני הולכת במכנסיים ובלי כיסוי ראש, אבל איך שהוא נדמה לי, שזה לא כ"כ מרגש אותך ואני בהחלט חושבת, שיותר חשוב לך לעשות טוב, לא לחמוד ולא לשנוא אף אחד.

ועכשיו למה אני ח-ו-ג-ג-ת היום? כי הלכתי היום לחוג דרמה לא במכונית, לא בקלנועית ולא בהליכון, אלא בשתי רגליי בלבד!!

האם זה לא מספיק סיבה לחגוג ולשמח? וגם להגיד לך עוד פעם: ת-ו-ד-ה גדולה על הכל!
אני שולחת את המכתב הזה כרגיל לכל היקרים שלי, כי אני יודעת שאתה בכל מקום וגם אין לי בדיוק כתובת אחרת..
באהבה,

מרים למדן, שגרה בבניין 14 במשען.

את המכתב הזה היא כתבה לא כ"כ מזמן. היא הקלידה אותו בטבלט שלה, ושלחה לכולם בוואטסאפ.
בביקור האחרון שלה בסעד בסוכות השנה, ברכו אותה בבית הכנסת ב – "מי שברך" לרגל הולדת החימש שלה.
היא היתה מאושרת גם מהברכה להולדת החימש, וגם מהקשר העמוק שלה לקיבוץ ולחברים בסעד.

יורם פולק

תמונה לאחור מהשכונת – "הסיפור מאחורי התמונה"

חיבור מקבץ התשובות שהתקבלו מגלות ש :

1. המקום בו צולמה התמונה - סככת הגזר הישנה.
2. הילדים הם ילידי 1964 משמאל לימין - אביחי ג'קסון, ליאורה רפפורט/אלפרן, נגה פולק, יגאל אהרונאי ותוצה אורן.
3. המטפלת באותה התקופה היתה חברתנו יהודית מוסינזון שאהבה מאד לצלם את הילדים. יהודית מוסיפה: "זו היתה הקבוצה שלי. טיפלתי בילדים לבד ולקחתי אותם לטיולים ברחבי המשק. כחקלאים לעתיד הגעתי איתם לסככת הגזר ונתתי להם לטעום מהתוצרת המקומית. הילדים ישנו אז בבית הילדים וכבר אז חשבתי שמקום לינתם אמור להיות בבית. את התמונה צילם בעלי טיבי ז"ל והיא פותחה על שקופית צבעונית (ולא על תמונת שחור לבן כמקובל) שניתן היה להקרין אותה על הקיר".
4. התמונה צולמה בסמוך ליציאת של משפחת ג'קסון לשליחות באנגליה.



יורם קימלמן

*תודה לתדהר ג'קסון שהעביר ל"עלים" את התמונה לפרסום.

לימוד הורים וילדים

הורים וילדים יקרים, השבת אי"ה זה קורה!

נתחיל בשמחה ללמוד חלק ג' של הלכות שבת.

הלימוד יתקיים כבכל שבת, חצי שעה לפני צאת השבת בבית הכנסת.

בהזדמנות זאת – מי שמעוניין לרכוש את חלק א' או ב' של "פניני הלכה" בעשרה שקלים בלבד, מוזמן לפנות אליי (נטע בן עמי).

מחכים לכולכם – הלוות הארץ



המנה לקידוש

אנו שמחים להזמין את הציבור לקידוש, לרגל בת המצווה של בתנו גפן.

הקידוש יתקיים בשבת זו פרשת "יתרו", כ' בשבט, 15/2 -

לאחר התפילה בבוקר (מניין שני), בלובי של חדר האוכל.

נשמח בבואכם!

יצחק ונצח רסים

משה להב הטיש הגדול

ב-טיש פורים

מוקד לזאק מיופלים

ליל פורים י"ד אדר 9.3.20 בשעה 21:00

קיבוץ סעד, חדר אוכל ימין

המופע מגיל תיכון ומעלה